

Thália Temerinben

Hétfő van. Ülök a klubban (Szirmai), babrálom a telefont, keresem a Jegyzetek című applikációt, amit igen ritkán használok. Megvan! Működik! Remélem, nem nyomok meg semmit, ami kitörli a már leírtakat... ugyanis nem vagyok egy zseni, ami a kutyüket illeti. Ám Thália, a színház istennője itt van, jelen van, baj tehát nem történhet.

Mozgalmas napok állnak mögöttem, és megérzésem szerint még zsúfoltabbak várnak rám. Eddig napi egy előadást láthatott a közönség, de szerdán és csütörtökön összesen ötöt nézhet majd meg. Ha jobban belegondolok, ez próbára teszi a házigazdákat, a szervezést, a logisztikát, sőt, a nézők kitarthatását is, ám az eddigi tapasztalataim alapján, minden rendben lesz. A lelkes temeriniék fel vannak készülve, semmi sem érheti őket váratlanul! Hiszen a szervezők profi szinten teljesítenek, minden apró részletre ügyelnek, a nézők előtt pedig kalapot kell emelni, ugyanis estéről estére, valódi kulturált, összetartó, kíváncsi közösséget alkotva részt vesznek nemcsak az előadásokon, de a szakmai megbeszéléseken is. Ha ekkora érdeklődés övez egy-egy megmozdulást, az csakis arról tanúskodik, hogy a közösség kiváló.

Szaján után Temerin. Másodszor ért az a megtisztelő feladat, hogy zsűriként részt vehetek a fesztiválon, hogy a látott előadásokról beszéljek, kérdezzek, véleményt formáljak, és a végén egyfajta rangsorolást alkossak zsűritársaimmal egyetértve, vagy komoly harcokat folytatva azért, hogy megvédjem az álláspontomat, igazamat. A tavalyi fesztiválhoz hasonlóan örömmel tölt el, hogy a társulatok munkáját látva azt érzem, hogy a láng nem lohad. Energia, frissesség, tenni akarás, öröm, alázat árad belőlük. Ez nyugtatóan hat rám, és bizakodva nézhetek a jövőbe annak kapcsán, hogy lesz folytatása ennek a nemes kezdeményezésnek, ami 26 éve indult és tart. Körülbelül harminc éve annak, hogy én is igent mondtam, és a színpadot, színházat befogadtam, és meghatározó része lett az életemnek. Kamaszként jó bulinak tűnt az egész. Heti egy alkalommal találkozni a haverokkal, „szórakozni” a deszkákon úgy, hogy közben elkészül egy előadás, amire sokszor csak akkor döbrentünk rá, amikor a színháztermet ketté választotta egy hatalmas függöny, megváltoztak a fények, és a „buli” alatt egyébként üres és kihalt nézőtér lassan megtelt kíváncsi emberekkel és hullámzó morajlással.

Nem szabad elfelejtenem, hogy miért vagyok most itt. Valami vibrálás érezhető a levegőben, és nem csak a tavasz miatt. Felpezsdült, begyorsult az élet a Művelődési Otthonban. Érkeznek a társulatok, birtokba veszik az öltözőket, a színpadot, és esténként miniket, nézőket is. Bemutatják áldozatos munkájuk gyümölcsét, és cserébe a figyelmen és a tapson kívül nem kérnek semmit. Hogy miért áldozatos? Mert ellentétben a profi színházakkal, senkinek sem ez a fő állása, nem jár be minden nap próbára, és nem kap érte fizetést sem. Minden társulatnak mindegyik tagja a kis szabadidejét áldozza be, amit más esetben a családjával, szeretteivel, barátaival tölthetne, vagy éppen tévézhetne, kirándulhatna, vagy csak simán pihenhetne. És mindezt azért, hogy alkothassanak valamit, ami múlandó, csak egy pillanatig (1-2 óráig) tart. S ezt a valamit színháznak hívják, amivel nemcsak elvarázsolnak bennünket, de közösséget is építenek. Nagy tapsot nekik!

Balázs Áron

Fejlődni és összetartani

A Palicsi Színház ifjú tehetségei elképesztő összetartást tanúsítanak

A már jól összeszokott csapat zsigereiben van a színház és a színháztársaság. Együtt küzdenek, együtt nevetnek, és akkor segítenek egymásnak, amikor a legnagyobb szükség van rá. A *Kreón, avagy ellenében a szélnek* című darab színpadra állításában is ez a vezérfonal vitte a csapatot. Mezei Zoltán rendező először dolgozott a fiatalokkal. Elmondása szerint egy komplex csapatjáték van mögöttük.

Ez a darab valamikor a Szabadkai Népszínház repertoárján futott. **Hernyák György** tanár úr vizsgázó osztályának volt a vizsgáló előadása egykoron. Ezt az előadást ők alkották a meglévő görög drámák és egyéb tanulmányok alapján. Már akkor nagyon szerettem és aktuálisnak tartottam a témát. Ez az élmény olyannyira megmaradt bennem, hogy amikor felvetődött a gondolat, hogy dolgozzak a csapattal, úgy gondoltam, hogy a darab újbóli feldolgozása jól működne. Azt láttam, hogy van itt egy fiatal, tehetséges, dinamikus és borzasztóan tette-re kész csapat, akikkel **Kalmár Zsuzsa** dolgozott eddig, most pedig jómagam láttam neki a munkának velük. Az előadás olyan aktualitással bír, ami talán mindig időszerű. A vezető uralkodása után hogyan számol el a döntéseinek a következményeivel? Hogyan számol el a lelkiismeretével? A lelkiismeret mennyire gyötri az embert? Ilyen kérdésekre keressük a választ. Aztán a görög mitológiában ott vannak az Erinnüszökök, a bosszúállás istenei, akik megtalálják a személyt, aki döntéseivel kárt okozott a családjának és másoknak. A lelkiismeret bizonyos értelemben halálra gyötri a főhőst. Ez egy felnőtt előadás, de ez alkalommal gyerekek játsszák. Nem mellékes, hogy olyan érettséggel és lendülettel alakítanak, hogy a felnőtt közönség teljes mértékben értője és megértője az előadásnak. Legalább is ezt mutatják az eddigi tapasztalatok. A közös munka folyamán egymásra voltunk utalva a gyerekekkel, de nagyon komplex csapatjáték van mögöttünk. Miközben színpadra vittük a szöveget, folyamatosan fordítottam az ő nyelvükre, és példát hoztam nekik a

mai világból. Rengeteget beszélgettünk, és szépen lassan megértették, hogy a helyzetek mit jelentenek a darabban. Ezután már sokkal könnyebb volt instruálni a színészeket. Sűrített tempó van a hátunk mögött, de a gyerekek vállalták a nehézségeket. Összeszokott csapatról van szó, terhelhető amatőr színészeket kaptam, és sikerült egy olyan arcát fogni ennek a dolognak, amitől mindez élvezetes játékká vált. A téma véleményem szerint soha nem volt aktuálisabb. Rengeteg olyan vezetőt látunk körülöttünk ma is, akiknek utólag talán lesz mivel elszámolniuk. Magam is átéltem ezt a folyamatot, és talán ettől vált személyessé számomra ez az előadás. Nyolc évig voltam a Szabadkai Népszínház művészeti vezetője, ezáltal sok olyan döntést voltam kénytelen hozni, ami nem volt mindig mindenkinek jó. Sok jó dolog is létre tudott jönni a döntéseim nyomán, viszont olyan is volt, amiről utólag kiderült, hogy mégsem volt jó döntés. Mindezekkel utólag el kellett számolnom, az Erinnüszökökkel magam is megharcoltam – mondta Mezei Zoltán.

Arnold Zsófia a csapat összetartásának köszönhetően biztonságban érzi magát a színpadon:

– Hét éve vagyok a csapat tagja. Rengeteg új élményt ad hozzá az életemhez, hogy a csapattal lehetek. A társulat tagjaira a színpadon, de a magánéletben is mindig számíthatok. Ez az érzés biztonsággal tölt el. Tudom, hogy ha esetleg rontanék, biztosan kihúznak a slamasztikából, de a legtöbbször teljes nyugalom van bennem. Nagyon szeretem azt, amikor kiléphetek a komfortzónámból. Ebben a darabban sok mozgásgyakorlatot végeztünk, az egyik ilyen, amikor a magasból kell leesnem. Ilyen helyzettel sosem találkoztam korábban, de a társaimra most is számíthatok. Minden előadás előtt arra gondolunk, hogy mindig a legjobbat kell kihozni magunkból, hogy többet, jobbat nyújtsunk az előző előadáshoz képest. Ezt tartjuk szem előtt a színjátszó találkozón való bemutatkozás alkalmával is.

Bajári Roland a főhős szerepét alakítja a darabban:

– Ez a szerep nagy kihívás elé állított. Azt az atmoszférát megteremtteni, és azt az életérzést átadni, amin a főhős keresztülmegy, nem egyszerű feladat, főként mivel hasonlót még nem éltem át. Egy másik embert eljátszani nagyon nehéz. Elsősorban magamba kellett fordulnom, hogy megtaláljam azokat a vonásokat, amit át szeretnék adni a közön-

ségnek. Az előadásban fizikailag is elcsattan egy-két pofon, ami megadja azt az adrenalin, ami szükséges ahhoz, hogy végig tudjam vinni a szerepet. A próbák nagyon jó hangulatban teltek, annak ellenére, hogy feszített tempó van mögöttünk. Szerintem jó dolog, ha a fiatalabb generáció is közvetlen kapcsolatba kerül a művészettel, mert ez nagymértékben hozzájárul az önismerethez. A nehézségekből könnyebben találjuk meg a kiutat a kortársainkhoz képest. Úgy tartom, ha valaki egyszer megszereti a színházat, az örökre részese marad az életének.

Mihók Olivér is évek óta tagja a grundnak, elmondása szerint sokat fejlődött ebben a közegben:

– Én három éve vagyok része a csapatnak. Régen szavalóversenyekre jártam, később meghívtak, hogy legyek én is tag. Elmentem, megtetszett, és immár három éve, hogy itt ragadtam. Minden szerepből megpróbálok a legtöbbet kihozni. Az elmúlt évek során sok mindennel gazdagodtam. Elsősorban a beszédem fejlődött sokat. Ilyen téren voltak nehézségeim, de most már egyre felszabadultabb vagyok. A mostani előadás kellemes kihívás elé állít, és reméljük, hogy ezúttal is könnyen vesszük az akadályokat. Mindent beleadunk, és bízunk benne, hogy az eredmény most sem marad el.

Tóth Dianna

Temerini színjátszás a Temerini Torna Clubban

Részletek Ádám István *Játék pirosban, fehérben, feketében* című könyvéből

A századfordulón hódító futball-láz 1912 nyarán Temerint is elérte. Vidéki városokban tanuló helybéli fiatalok Bács-Bodrog megyei viszonylatban az elsők között szerezték be a csapatjátékhoz szükséges bőrlabdát, ami akkoriban szinte fölbecsülhetetlen értéknek számított. [...]

Nem sok időnek kellett eltelnie, s a focisták máris szembesültek a ténnyel, hogy hiába egyre népszerűbb a divatos labdajáték, pénzt bizony nem hoz a konyhára, csak kiadásokat. Az anyagiak biztosítása érdekében a vezetőség kénytelen szórakoztató műsorokat, kabarékat, bálakat, és egyéb rendezvényeket szervezni, melyek jövedelméből felszerelést és egyéb nélkülözhetetlen kelléket vásárolhatnak a csapat részére. Csakhamar az egyesület keretein belül megalakul a műkedvelő gárda is. **Búzás András** karnagygyal az élen színvonalas zenekart alakítanak [...], majd a TTC köré csoportosult temerini ifjúság színművel és kabaréval is előrukkol.

A TTC az első színdarabot, **Molnár Ferenc** *A doktor úrját*, 1918. május 19-én, pünkösd napján mutatta be **Roosz Lajos** segédjegyző rendezésében. [...]

Az április 23-ai jegyzőkönyv (1919-ben – a szerk.) a húsvéti multság anyagi és erkölcsi sikerét hangsúlyozza, de hogy pontosan mi került színre, azt megállapítani nem tudjuk. Ezen az ülésen alakítják meg a vigalmi bizottságot, elnöke **Skrabán András (Endre)**, aki a későbbi években, különféle feladatokat ellátva, egyik meghatározó tényezőjévé válik a község művelődési életének.

Szeptemberi ülésén a választmány külön napirendi pont alatt keresi a megoldást a műkedvelő csoport tevékenységének zökkenőmentes biztosítására. [...] Új otthon után kutatva végül sikerült egyezséget kötni a Kastély utca és a mai Kossuth utca sarkán álló Kaszinó vendéglő bérletjével, **Haller Jakab**kal.

[...]

Az alapszabály bevezető része megállapítja, hogy az egyesület neve („cime”) *Temerini Torna Club*, székhelye *Temerin*, hivatalos nyelve *magyar*, a klubév a *naptári évvel megegyezik*, az egyesület monogramja *T.T.C.*, színei a vörös, a fekete és a fehér. A klub fel-

adatait az alapszabály első és második paragrafusa határozta meg, melyet fontosságára való tekintettel nem árt idéznünk, hiszen ezek szellemében folyt az egyesület sport- és művelődési tevékenysége a későbbi évtizedekben: [...]

A T. T. C. [...] sporttevékenységen kívül feladatának tekinti, hogy tagjainak társas érintkezésre teret nyújtson, működési köréből azonban minden politikai tevékenységet kizár. [...]

Esténként **Skrabán Endre** tánctanfolyamot tart, többek között azzal a nem titkolt szándékkal, hogy annak segítségével a jövőben lehetővé tegye a színdarabokhoz szükséges női szereplők toborzását és felkészítését. A választmány döntése, melynek értelmében ezentúl a hölgyek is tagjai lehetnek az egyesületnek, részben ugyanezt a célt szolgálja. [...]

1921. január 8-án a választmány **Horváth Lászlót** megbízza a *Házasodjunk* c. bohózat újbóli bemutatásával, februárban pedig a Temerinben tartózkodó orosz emigránsok rendeznek műsoros estet, melyen a TTC műkedvelői is felléptek három kabarészámmal. [...]

1922. január 14-én újabb színdarabbal rukkolnak elő a műkedvelők. A betegeskedő Horváth László elnök helyett **Kiss Mihály** rendezésében kerül bemutatásra a *Túri Borcsa*, amit – tekintettel a nagy érdeklődésre – egy hét múlva megismételnek. A szereplők közül a sajtó külön foglalkozik a Mexikóból hazalátogatott **Brachtl Károly** játékaival, aki kiválóan alakította a bíró szerepét [...]

A műkedvelők és a zenekar keresményét rendre a futballmérkőzések emésztik fel.

Pünkösd napján a *Mozgóképek* című három felvonásos bohózatot mutatják be a sportklub színészei, melyre a sajtón keresztül meginvitálják a környékbeli színházlátogatókat is.

A novemberi Katalin-bál ezúttal sem marad el. Kiss Mihály elnök a mulatságon táncal egybekötött kabarét rendez. A következő darabok szerepelnek a műsoron: *A jöttment*, *A végrendelet*, *Piroska* és *A nagy tánc*. [...]

Egy év kihagyás után (1924-ben – a szerk.) újra összeáll a színjátszó gárda.

Ezúttal a *Vöröshajú* színdarabbal rukkolnak elő **Schmidt József** rendezésében. Az állami ünnepnek számított Vidovdánkor (június 28-án) bemutatott darabról így ír a Délbácska: „A nagyszabású népszínművet nagy apparátussal kitűnő kidolgozásban adta elő a TTC... Van a TTC műkedvelőiben színképesség annyira, hogy a magyar színházat vidéki szereplésükkel a népszínművek terén bátran helyettesíthetnék... Az előadást számtalan vidéki, köztük újvidéki, zsablyai, futaki, óbecsei s más vendég nézte végig... A zsúfoltságig megtelt moziateremben mintegy hatszáz hallgató szorongott.”

A vidéki vendégszereplések fontosságát nem véletlenül emlegeti a cikkíró. Az állami szervek ugyanis szemmel láthatólag félnek egy állandó magyar színháztól, ugyanakkor az anyaországi társulatok délvidéki tájolását sem engedélyezik. A helyzet annyira abszurd, hogy még a kiváló szerb vígjátékíró, **Branislav Nušić** is bírálja:

„Nušić nyilatkozata rávilágít arra a fájdalmas tényre, hogy a magyar színház engedélyezésének egyedül politikai akadályai vannak. Vajdaságban elegendő számban magyar színészek nincsenek, azokat a magyar színház megszületése esetén Magyarországról kellene importálni! A kultúra nemzetközi szabad forgalmát meggátolni, az ország határait kulturhatáröröket állítani, és a kulturkapcsolatok keresőit a határokon feltartóztatni annyit jelent, mint a kultúrától elvonni a levegőt és a napfényt, mint útját állani a kultúra fejlődésének.” (Dr. Hesslein József: Politika és kultúra, Vajdaság, 1924. február 17.)[...]

A helybéli műkedvelők sem tétlenkednek, novemberben még egy darabot állítanak színpadra. Ezúttal *Az uszai gyöngy* c. három felvonásos népszínművet mutatják

be nagy sikerrel. A korabeli sajtókritika szerint a mély erkölcsi tanulságot rejtő színdarab szereplői várakozáson felül, meglepő ügyességgel alakították szerepeiket. Dicséretet kapott **dr. Mandl Endre** rendező, mert „*tartalmatlan, üres darabok helyett erkölcsnemesítő darabot választott*”. Különösen a cigányok föllépése váltott ki derűtséget a közönség körében. [...]

Ismét fél évet kell várni az újabb bemutatóra. Május végén (1925 – a szerk.) **Abonyi Lajos** három felvonásos népszínművét, *A betyár kendőjét* láthatja a közönség, majd júniusban **dr. Szegő Jenőné** rendezőként mutatkozik be a közönségnek egy kabaréval. **Stuchlik** pénztáros jelentése szerint az első 1845 dinár és 25 para, a második pedig 1712 dinár tiszta bevételt eredményez. Az anyagi vonatkozások korántsem voltak mellékesek, ugyanis az államhatalom tudatos diszkriminációs gyakorlatot folytatott a magyar egyesületekkel szemben. A kor jugoszláviai magyar társadalomtörténetét feldolgozó **Mészáros Sándor** mindmáig sajnos csak szerb nyelven olvasható munkájában így jellemzi az általános vajdasági helyzetet: „Amíg a szerbhorvát nyelvű előadások fel voltak mentve az adó alól, sőt, támogatást is kaptak, addig a magyar nyelvű előadások bruttó bevételét 45% (később 33%) adóval sújtották, annak ellenére, hogy a törvény értelmében a kulturális rendezvények fel voltak mentve az adó alól.” (Položaj Mađara u Vojvodini 1918–1929., Novi Sad, 1981., 231. oldal) [...]

1928 januárjában a plébános és a községi orvosok kezdeményezésére mozgalom indul szegény munkáscsaládok segélyezésére, ugyanis az inséges tél következtében sok nincstelen betevő falat nélkül maradt. A Vöröskereszt helyi szervezete által kezde-

ményezett összejövetelre, melynek napirendjén a sürgős segélynyújtás szerepelt, meghívták az egyesületek közül a TTC és az lpartestület képviselőit is. A két műkedvelő egyesület elvállalta, hogy mielőbb előadásokat fog szervezni, s azok jövedelmét humanitárius célra fordítják. Az első ilyen jellegű bemutató *A kasszony férje* c. „kacagató vígjáték” volt, amit az lpartestület műkedvelőinek bevonásával állították színpadra.

Az uszai gyöngy szereplői. Az első sorban Zsiga cimbalmos szerepében Kozma József.

Egy kis gasztronómia – a temerini szelet, amit mindenki imád

A híres húskülönlegesség történetéről

Illés László, a Rubin LT étterem nyugalmazott főnöke 1993-ban mutatta be a temerini szeletet a *Halló, TV!*-ben. A gépsonkával, sajttal és csiperkegombával töltött rántott sertéskaraj, amely mára már a község védjegyévé vált, azóta is igen népszerű a korgó haszal betérő, a gasztronómiai élvezeteket előnyben részesítő helyiek és vidékiek körében. A temerini szelet történetéről a község egyik legnevesebb szakácsát, az étel ötletadóját kérdeztük.

– A temerini szeletet hivatalosan 1993 szeptemberében mutattam be a *Halló, TV!*-ben. Ekkor már tíz éves tapasztalatom volt, hiszen korábban már dolgoztam külföldön. Mindössze néhány héttel a televíziós szereplés előtt alkottam meg a temerini szeletet (korábban már dolgoztam hasonló receptekkel). A vendégek megkóstolták, tetszett nekik, de akkor még neve sem volt. A televíziós szereplés rendkívül érdekes volt. Itt, Temerin-

ben dolgoztam, és az akkori főnököm a családjával elutazott nyaralni. Ekkor jött a tévés stáb forgatni. Az volt a feladat, hogy egy olyan receptet mutassak be, amelyet a nézők is könnyen el tudnak készíteni, a hozzávalók pedig könnyen beszerezhetőek legyenek. A főnöknek jelentettem, hogy mire készülünk, aki rám bízott mindent. Két napom volt arra, hogy nevet adjak a receptnek. *Temerini szelet* mellett döntöttem, hiszen jó ötletnek tartot-

tam, hogy községünknek is legyen egy olyan ételkülönlegessége, amely a nevét viseli. Így született meg a temerini szelet, amely az idén 29 éves – meséli Illés László.

A húskülönlegesség azóta olyannyira híressé vált, hogy számos televíziós stáb, újságíró, idegenforgalmi magazin kereste fel a szakácsot, felvételeket, írásokat közöltek az ételről. Illés László később Németországban és Bosznia–Hercegovinában is dolgozott, mindkét helyen bevezette „ételtalálmányát”. Ez utóbbi helyen természetesen disznó helyett borjúhúst használt fel. A temerini körében népszerű, ma már nyugalmazott szakács büszke a temerini szeletre, hiszen mint mondja, aligha van olyan ételkülönlegesség Vajdaságban, amely egy város vagy egy régió nevére utal.

A temerini szeletet a Találkozó vendégei is megkóstolhatták a megnyitó utáni fogadáson.

Ádám Csilla

Rövid jelenetek találkozója Tóth János emlékére

Jelentkezzetek a Totya-szemlére is!

Tóth János a nyolcvanas években kezdett amatőr színjátszással foglalkozni a nagyikikindai Egység Művelődési Egyesületben, és második otthonaként tekintett a nagyikikindaiak „magyar otthonára”. Felnőtt és diákcsoportokkal is foglalkozott hosszú éveken keresztül.

Totya rendezett egész estés darabokat, de mindig akadt a tarsolyában egy-egy rövid jelenet, parasztkomédia is. Három évvel ezelőtt világossá vált számunkra, hogy méltó módon tudnánk emléket állítani neki, ha Nagyikikindán megvalósítjuk a rövid jelenetek találkozóját, azaz a Totya-szemlét.

Végül a pandémia közbeszólt, és elképzelésünket halasztgattuk, de tavaly december 18-án sikerült megtartanunk az első találkozót. Terveink szerint ez a rendezvény helyet tud biztosítani azon társulatok, egyesületek, diákszínpadok részére, akik nem tudnak egész estés darabokat rendezni, és ezáltal nem tudnak jelentkezni a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozójára.

Büszkék vagyunk, mert tavaly az első találkozó már nagyon jól sikerült, elvárásainkat magasan felülmúlta, ezt az bizonyítja, hogy a szervezőkön kívül a résztvevők is teljesen meg voltak elégedve a szervezéssel és a baráti fogadtatással, színvonallal. A 2021-es Totya-szemlét a Tóth Jánosnak emléket állító kiállítás megnyitójával indítottuk. **Komarek Magdolna** és **Lepár Ferenc** megható, baráti szavai mutatták be János munkásságát az egyesületen belül, és a hozzá fűződő vicces történeteket is megosztották a jelenlévőkkel. Hat előadással startolt a Totya-szemle. Felléptek a Gézengúzok Nagyikikindáról, a tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, a gu-

In memoriam
Tóth János "Totya"

narasi József Attila Művelődési Egyesület, a nagyikikindai József Attila Amatőr Színjátszó Társulat, a zentagunarasi Prometheus társulat és a nagyikikindai Bethlemes csoport (János éveken keresztül vezette a betlehemezőket Nagyikikinda, Szaján utcáin, a családokat segítette az ünnepi ráhangolódásra).

Idén **november 5-én** tartjuk meg a Totya-szemlét Nagyikikindán az Egység Művelődési Egyesületben. Sok szeretettel várjuk a jelentkezéseket!

Rendezvényünket – immár második ízben – a Magyar Kormány támogatásának hála tudjuk megvalósítani.

Tóth Ramóna

Ma a Találkozó színpadán

Lassan a finishbe érünk, de előtte még hajrázunk egyet

Hihetetlen, de lassan a végéhez közeledünk a találkozónak. Legalábbis, ami a napok számát illeti. De ami az előadásokat: még csak ma indul meg igazán a hajrá a Találkózón: 2 előadást láthat a nagyszerű két régi motoros csoporttól. Nagykikindáé és az idén 20 éves topolyai Maráé lesz ma a színpad. Míg a József Attila Színtársulatban már ismerős rendezőt és csapatot köszönhetünk, addig a marásoknál szintén elsőbálozó rendezővel lesz dolgunk. Jankovics Andrea színművész a tavaly októberi találkozón döntötte el, hogy szeretne a szintén már jól összeszokott topolyaiakkal dolgozni. Felmerülhet hát a kérdés, hogy vajon kivel könnyebb az együttműködés? Egy megszokott csoporttaggal, vagy egy új, a csoport számára ismeretlenül dolgozó rendezővel? Valószínűleg mindkettőnek megvannak az előnyei. 😊

Egység Művelődési Egyesület, József Attila Színtársulat, Nagykikinda

Az amatőr színjátszó alosztály egyidős az egyesülettel. Szerény keretek között indult meg a színjátszás, de rövid idő alatt a leg-erősebb alosztály lett. Kezdetben egyfelvonásos darabokat készítettek, de néhány év után a színészgárda oly erős lett, hogy egész Vajdaság felfigyelt rájuk. Számos rangos elismerést kaptak Vajdaságban és Magyarországon is. A József Attila Színtársulat rendszeresen látogatja Budapesten a Magyar Művek Szemléjét.

A társulat eddigi díjai a Találkózón:

1996 – A szemle különdíját Lepár Ferenc színjátszó kapta.

1997 – A legjobb női epizódszereplő díját Szabó Ilona érdemelte ki.

1999 – A csapat Bambach Róbert-díjjal térhetett haza az új kifejezési formák megvalósításáért. Kátai Tibor érdemelte ki Peter Weiss *Mockinpott úr kínjai és meggyógyítottása* című szatirikus játékában mutatott kiváló alakításáért.

2000 – John M. Synge *A nyugati világ bajnoka* című színművének előadásáért a legjobb előadásért járó Pataki László-díjat érdemelte ki, valamint a legjobb női főszereplőnek járó díjat Szabó Ilona vihette haza.

2001 – Heltai Jenő *A néma levente* című vígjátékában Beatrice szerepének megformálásáért a legjobb női mellékszereplőnek járó díjat nyerte el Kókény Gizella.

2002 – A csapat hazavihette a közönség díját. Ezenfelül a legjobb férfi mellékszereplőnek járó díjat Budai József érdemelte ki.

2003 – A legszebb színpadi beszéd díjat Szabó Mónika szerezte meg.

2005 – Max Frisch *Biedermann és a gyűjtogatók* című szatirikus vígjátékáért kapták a Pataki László-díjat, a közönségdíjat, valamint a legjobb férfi főszereplőnek járó díjat is, melyet Tóth János vehetett át.

2006 – Ray Cooney *Dupla vagy semmi* című vígjátékának feldolgozásáért Garay Béla-díjat érdemelt ki a legjobb hagyományos előadásért a nagyikindai társulat.

2007 – Bródy Sándor *A Tanítónő* című előadásban a legjobb női főszereplőnek járó díjat Kökény Gizellának osztották ki, a Tanítónő szerepéért.

2009 – Edward Albee *Az amerikai álom* című előadásban a legjobb férfi mellékszereplő díját Tóth Hunor a Fiatalember szerepéért vihette haza.

2010 – Arthur Miller *Édes fiaim* című előadásáért Pataki László-díjban részesültek a nagyikindaiak. Rendező: Lepár Ferenc.

2011 – Tamási Áron *Énekes madár* című művéből készült előadásért a legszebb színpadi beszédért járó díjat Kömény Móra szerepéért kapták.

2012 – Garay Béla-díjban részesült a társulat a közösségteremtő tevékenységért.

2014 – *A mese marad* című előadás Garay Béla-díjas lett, valamint a legjobb férfi főszereplő díját Vendel megformálásáért Budai Józsefnek ítélte oda a zsűri.

2015 – A legjobb női főszereplőnek járó Ferenczy Ibolya-díjat Tóth Ramóna kapta a nagyikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatának Háy János *A Gézagyerek* című előadásában Rózsika néni szerepének megformálásáért. Ezenfelül az egyesület az Öreg komédiás elnevezésű, rendhagyó díjban részesült a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóján való 20 évnyi folyamatos részvételéért.

2017 – Az *Animus és Anima* c. előadás Gizelláját, Tóth Ramónát Szántó Róbert-díjjal tüntette ki a zsűri.

2018 – A zsűri Bambach Róbert-díjjal tüntette ki a társulatot Székely Csaba *Bányavirág* c. kortárs szöveg igényes színpadra állításáért. A legjobb férfi mellékszerepért járó Nagy István-díjjal Tombácz Imrét jutalmazták, a *Bányavirág* című előadásban Mihály szerepének megformálásáért.

2019 – A zsűri a *Bányavakság* című előadás létrehozásáért egy kortárs magyar dráma legjobb színreviteléért-díjjal tüntette ki

a nagyikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatát. Az előadást Király Sándor rendezte. A zsűri továbbá a legjobb férfi főszereplőnek járó Szilágyi László-díjjal tüntette ki Tombácz Imrét Ince szerepének megformálásáért.

2021 – A Közönségdíjat a József Attila Színtársulata nyerte el Czakó Gábor *Disznójáték* című előadásáért.

A József Attila Színtársulat bemutatja:

Fernando Arrabal: *Tábori piknik* (40')
Komikus tragédia

Szereplők:

Zapo, katona – Gyuránki Norbert
Tépan úr, a katona apja – Tombácz Imre
Tépanné, a katona anyja – Király Annamária
Zépo, az ellenség katonája – Csikos Dávid
Első szanitéc – Fazekas Vivien
Második szanitéc – Király Sándor

Rendezte: Király Sándor

Technikusok: Komarek Igor, Juhász Tibor

12 éven aluliaknak nem ajánlott!

Mara Amatőr Színház, Topolya

A Mara Amatőr Színház első bemutatója 2002. június 5-én volt. Molière a *Kényeskedők* című vígjátékát vittük színre Urbán András rendezésében. Azóta 20 év telt el, és az évfordulóra ismét Molière művét, *A tudós nők* c. vígjátékot választottuk. A két dátum között tizenötöt vettünk részt a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Szemléjén, és ötször szereztük meg valamelyik első helyet. Tavaly részt vettünk a vajdasági szemlén is, ahol harmadik díjat nyertünk, Fekete Dóra pedig a legjobb női főszereplőnek járó díjat vehette át. Az idén szeretnénk a 20-ik évfordulót méltóképpen megünnepelni.

A társulat eddigi díjai a Találkozón:

2004 – Robert Thomas *Hét nő* című bűnügyi játékának hagyományos színreviteléért, melyet Mess Attila rendezett, Garai Béla-díjban részesítette a zsűri a topolyaiakat.

2006 – Tersánszky Józsi Jenő *Kakukk Marci* című előadásban nyújtott alakításáért Vojtér Ilonka érdemelte ki a legjobb női mellékszereplő díját.

2007 – Dušan Kovačević *Tiszteletkőr* című előadása Bambach Róbert-díjban részesült, ezenfelül a legjobb női mellékszereplő díját Vida Henrietta kapta.

2008 – *Újjászületés* (Kiss József *Kincskeresők* című műve alapján) című előadásban a legszebb színpadi beszéd díjat Petrás Gizella érdemelte ki Márta szerepéért.

2009 – Luigi Pirandello *Az ember, az állat és az erény* című előadásáért közönségdíjat érdemelt ki a csapat.

2010 – Háty János *A Senák* című előadásáért Bambach Róbert-díjat nyert el a társulat. Rendező: Kálló Béla és Hajvert Ákos.

2011 – Molnár Ferenc *Liliom* című előadásáért Pataki-díjat nyert el a Mara Amatőr Színház. Ugyanezen évben a legjobb női mellékszereplő díját Vörös Emese vihette haza Mari szerepéért. Rendező: Szloboda Tibor.

2012 – Molière *A fősvény* című előadásáért Pataki-díjban részesült, a legjobb férfi főszereplő díját Bogárdi Zsolt kapta Fecske megformálásáért, a legjobb női mellékszereplő díját pedig Szabó Erika vehette át Fruzsina megformálásáért. Rendező: Szloboda Tibor.

2015 – Pataki László-díj Tasnádi István *Finito, avagy a magyar zombi* című előadásáért, amelyet Körmöci Petronella rendezett.

2017 – Nagy István-díjjal jutalmazták Sörfőző Károlyt, a topolyai Mara Amatőr Színház tagját a *Paprikáscsirke* c. előadásban Forgács szerepének megformálásáért.

2019 – Ejzler Evilának a Táborosi Margareta által rendezett *Svejk* című darabban nyújtott alakításáért a legszebb színpadi beszédért járó díjat, a Szántó Róbert-díjat ítélte oda a zsűri.

2021 – A zsűri a legjobb női főszereplőnek járó Ferenczi Ibolya-díjjal tüntette ki Fekete

te Dórát Irma szerepének megformálásáért, *Az üvegcipő* című előadásban nyújtott kiváló alakításáért, melynek rendezője Crnkovity Gabriella volt..

A Mara Amatőr Színház bemutatja:

Molière: *A tudós nők* (80')

Vígjáték

Szereplők:

Chrysale, módos polgár – Sörfőző Károly
Phylaminte, a felesége – Petrás Gizella
Armanda, idősebb lányuk – Rác Ejzler Evila
Henriette, fiatalabb lányuk – Fekete Dóra
Aristea, Chrysale első lánytestvére – Szabó Erika

Beliza, Chrysale második lánytestvére – Janković Edit

Klitander, Henriette széptevője – Bogárdi Zsolt

Trissotin, széplélek – Világos Róbert

Tüske, inas – Menrei Zsolt

Mari, szakácsné – Pastyik Nóra

Vadia tudós nő – Soja Karikás Ildikó

Jegyzőnő, Tudós nő – Pobrányi Anasztázia

Tudós nők: Bacsó Noémi, Bata Rozália,

Kovács Nemes Kata

Ámor – Mendrei Ákos

Rendezte: Jankovics Andrea

Technikai munkatárs: Pécsi Adonisz

Fényterv: Majoros Róbert

12 éven aluliaknak nem ajánlott!

Egy látszólag hatalmi történet, avagy Kreón és lelkiismerete

A Palics Magyar Művelődési Egyesület Palicsi Színjátszó Grundja *Kreón, avagy ellenében a szélnek* című előadásának zsűrizése

Kreón, avagy ellenében a szélnek a címe a Palicsi Színjátszó Grund előadásának, mellyel az idei KSZFV-n megosztott első helyen végeztek. Az előadás rendezője **Mezei Zoltán**, s egy nagyon összeszokott csapatot látott a temerini közönség, akik nem könnyű témát választottak, a görög mitológia szövevényes világába kalauzoltak minket, s Kreónt állították az ítélőszék elé.

Balázs Áron másodszor látta az előadást, először „mezei nézőként”, s most zsűriként.

„Köszönöm az élményt ismét! Nagyon tetszett az előadás, jól éreztem magam a nézőtéren. Jól működött a leegyszerűsített díszlet a székekkel, amik folyamatosan átalakultak, a jelmez, s tetszett a játékkéviselés is. Vannak benne nagyon hatásos dolgok, amik elragadtak. Tetszett a vállatóbrigád, akik később a valós történetet is megjelenítik, a főszereplő tépődését jól mutattátok meg számunkra, szóval nagyon gratulálok. Persze vannak azért nálam is felírva DE-k.”

A DE-k sorából elsőként felhívta a figyelmet arra, hogy a csapat nyilvánvalóan s láthatóan rengeteget foglalkozott az anyaggal, a szöveggel, természetessé vált számukra. Főleg a szöveg, amit tökéletesen megtanultak, tudják és értik is, mit mondanak, de nem szabad megfeledkezniük a nézőről, hisz nem egy hétköznapi szöveg hangzik el a színpadon, az egyszerű nézőnek rá kell, hogy álljon a füle, s helyenként nem adták meg ezt az időt, fontos dolgok roppantak el a semmibe. Hozzátette, nem arra gondol, hogy meg kell állni, s kihangsúlyozni mondatokat, csak megtalálni az arany középutat.

„Tetszett, hogy belevittétek a táborokból ismerős bizalomjátékot, ahogy bekötött szemmel alázuhanunk a semmibe, s a többiek elkapnak, vagy amikor a kör közepén egy ember jobbra-balra dől, s valaki mindig továbbléki. De azt is tudom, hogy ez rátok jellemző, hisz már hat-hét éve dolgoztok együtt. Összeszokott csapat vagytok, megvan a bizalom” – mondta Áron.

Kiemelte, hogy fontos, hogy amikor a közönséggel lépnek kapcsolatba a ricázós jelenetnél a színpad szélén ülve, akkor még inkább nekünk mondják a szöveget, mert velünk kommunikálnak, szinte a cinkosukká

válunk. Ehhez azonban az kell, hogy a szemkontaktust megpróbálják felvenni velünk, keressék a tekintetünket, s ez nem mindenkinél volt meg, így azok a mondatok elroppantak.

Brestyánszki Boros Rozi vette át a szót:

„Engem lenyűgöztetek, nagyon szerettem ezt az előadást. Elképesztő mennyire jól ki vagytok találva. Csapat voltatok Erinnűszökként, de csapaton belül mindenkinek megvolt a saját karaktere. Még akkor is, amikor tömeget játszottatok. S nagyon ügyesek voltak az átlényegülések is, amikor Erinnűszökből konkrét karakterre váltottatok. Minimális eszközökkel, de karakán, egyértelmű jelekkel hoztátok ezt. Az első-második ilyen karakterváltásnál még lehet, hogy nem értette a közönség, hogy most valaki más bőrébe bújtatok, de előbb-utóbb felfogták a játékszabályokat. S izgalmasak voltak a visszavedlések is, például egészen vérfagyasztó volt, ahogy a halott Antigonéból visszavált az egyik szereplő, kipattan a szeme, s azt mondja: Na, mi vagy te?”

Rozi szerint van az előadásban egy szándékos titokban tartás. Elhangzik a kérdés: tudod, hogy kik vagyunk? De nincs kimondva a néző számára, hogy kiket is lát. Egy bandát, amely szerencsétlen Kreónt kinezta, számonkéri tetteit. Állandóan ott vannak, visszaternek, de nem tudjuk, kik ők. Erinnűszök, ezt

tudjuk, s a nézőtérén lehet, hogy néhányan tudják is, kik voltak ők, de biztosan nem túl sokan. Zeustt ugyebár ismerjük, Kreónt nem feltétlenül mindenki, de róla sok minden kiderül a történetből. Egy végig ott lebegő titok marad sokak számára a banda kiléte, míg rá nem jönnek, hogy ők az igazságszolgáltatók, talán Zeusz kinyújtott kezei.

„Elhangzik hogy ők az Erinnüszök, s nincs szükség rá, hogy elmeséljük a nézőnek, kik ők a mitológiában, az érdekel, hogy ebben a konkrét előadásban kik. Az én értelmezésemben ők Kreón lelkiismerete. Vagy Isten hangja, ahogy megszólal a fejében. Egy belső történetet éreztem, amit lehet, hogy jobban ki kell hangsúlyozni, hogy a néző minél jobban tudjon menni a történettel. Hisz ez csak látszólag egy hatalmi történet, igazából sokkal inkább érzelmi” – mondta Rozi.

A szót **Mezei Zoltán**, az előadás rendezője vette át:

„Szándékosan nincs kimondva és eldöntve, hogy ők konkrétan kik is. Nyitva hagyjuk, hogy a néző döntse el. Ezzel persze nem könnyítjük meg a dolgukat, ezt aláírom.”

Rozi több momentumot kiemelt még, ami számára nagyon jól működött, ilyen volt például a játék a székekkel, ahogyan ez szervecsült a játékkal, s nem akasztotta meg. A történet részeként funkcionált, mint egy amőba alakult mindig valami mássá, pulpitusból sírhalommá stb. Szerette az előadás humorát, s azt, ahogyan mindig visszatértek saját figuráikhoz: „Volt itt csicsergő plázacica, a mindenbe belekötő domina, vadbivaly, s óriás gumimaci is. Szép volt a vak figurájának megformálása, pedig vak embert színpadon megmutatni nem könnyű ügy, hogy ne első labdás megoldás legyen, s itt finoman hozta a szereplő.”

Megjegyezte, hogy azokban a jelenetekben, ahol nagy a kiabálás, nem mindig lehetett érteni a szöveget, s fontos információk veszttek bele.

„Az előadás vége szíven szúrt. Nem tudtam vele mit kezdeni. A tény, hogy amint Kreón fejet hajt Zeusz előtt, ő egy elhasznált rongyként pusztítja őt el, azért nem esett jól. S persze tudjuk, hogy az ember istennel szemben sosem győzhet, de mégis. Ez az előadás üzenete, én személy szerint mégsem tudtam vele mit kezdeni. Nagy kérdőjel tehát számomra, hogy miért ez a vége. S nem érdekel, hogy mi van megírva, inkább az, hogy ti is így gondoltátok-e. Valóban ez az ember sorsa? De ezt nem hibaként hozom fel, csak elgondolkodtatott ez a sorstörténet” – zárta mondandóját Rozi.

Táborosi Margaréta már zsűrizte egyszer az előadást a KSZFV-n.

„Először is el kell mondanom nektek, hogy bármerre is induljatok el a középiskola után, meghatározó élményként marad majd meg bennetek az, amit ebben a csapatban, ezekkel a vezetőkkel megtapasztaltatok, hisz megtanultatok együtt dolgozni, közösségben, csapatban létezni.”

Dicséretként emelte ki, hogy nem volt könnyű dolguk, hisz minden szereplő végig a színpadon van, nincs a kulisszák mögött vízivás vagy a szöveg gyors átgondolása, s ez óriási koncentrációt igényel, ezt a léceket nekik sikerült megugraniuk.

Maró a görög mitológia szövevényes családi viszonyaira, nevekre is kitért, amit bár az ember tanul az iskolában, de hajlamos elfelejteni. Az előadás elején sűrítve megkapják a nézők az előzményeket, de mint mondta, nem biztos, hogy mindenkinek összeáll a fejében a történet. Megdicsérte viszont, hogy mennyire frapánsan indul az előadás.

„Arra figyeljete, hogy amikor zajlik egy jelenet, s Erinnüszként éppen háttérben vagytok, akkor ne igazítsatok a ruhátokon, ne kalandozzanak el a gondolataitok. Nagyon kevésszer kaptalak rajta benneteket, látszik, hogy erre már felhívták a figyelmeteket. Amikor váltjátok a karaktereket, lehet, megsegítené a nézőt, ha lenne egy apró jel, ami erre utal, hisz Antigónét többen is játszottátok. Ez lehet egy egészen apró profán jelzés is. Illetve ha már ilyen erős fizikai elemeket használtok, ütéseket, pofonokat, akkor Haimón öngyilkosságát is hasonló erős elemmel kellene

megmutatni, mert jelen formájában nem egyértelmű, hogy önkezével vetett véget az életének. A szöveg nagyon pontosan szerkesztett és végigjátszott, viszont a gondolatosság nem mindenhol az. Elhangzanak nagyon fontos mondatok, de néhol hiányzik mögüle a gondolat” – tette hozzá építő jellegű kritikaként Margaréta.

Megdicsérte a tökéletesen elsajátított technikáját a színpadi pofonoknak, a nézők soraiban többen felszisszentek, azt gondolván, hogy igazi pofont kapott Kreón. A csapat ekkor elárulta, hogy egy igazi pofon is becsúszott a sok színpadi közé.

„Nagyon játékos az előadás eleje, nagyon klassz dolgokat csináltok, ebből vissza lehetne később is hozni, de ez csak egy észrevétel” – mondta Margaréta.

Mezei Zoltán elmondta, a hangvételváltás szándékos volt. Az előzmények, a prolóógus egyfajta „itt tartunk most a történetben” rész, stilizált, rajzfilmszerű, képregényszerű, onnan fordítják komolyra a szót, hisz az Erinnüszök azért jöttek, hogy megértessék Kreóonnal, mit tett, hisz ha megérti, joga van belépni az örök vadászmezőkre: *„Az előadásunkban nem jelenik meg egy kés, ami őt leszúrja, számomra mindaz, amit látunk, csak Kreón fejében játszódik le, talán a halálos ágyán, pár pillanattal a vég előtt. Mint egy elszámolás. Az Erinnüszök ugyebár a bosszúállás démonai. A családjukban olyan véres vétségek történtek, ami arra sarkallta őket, hogy minden olyan személlyel elszámoljanak, aki saját családjá ellen vétett. S Kreón bizony elég nagyot vétett, hisz így vagy úgy, de kiirtotta családját. A történet sokkal inkább a kevélységről szól, a hübriszről. Amikor*

valaki odáig jut, hogy akkor is nekem van igazam, mert vezető/király vagyok.”

László Sándor tanár úr is hozzászólt a beszélgetéshez, megdicsérte a csapatot.

„Nagyon gratulálok nektek. Az előző témához kapcsolódva elmondanám, hogy én magam nem mindig vagyok híve annak, hogy mindent magyarazzunk meg a nézőnek, azt szeretem, amikor a néző választhatja ki magának a magyarázatot bizonyos dolgokra. A ti előadásotokat szerintem a leglaikusabb néző is előbb-utóbb vette, értette. Persze nem kell a néző türelmével játszani sem, s teljes sötétségben hagyni, de nálatok erről szó sem volt. Egy apró észrevétel: nagyon jól kitalált a díszletetek, de ne felejtsetek el, hogy amikor a hokedliket pakoljátok, lehet, hogy ti halljátok egymást, hisz már ismeritek a szöveget, de a néző nem feltétlenül. Ha ez picit finomabban történe, többet kapnánk belőletek ezeken a pontokon. A kellék, a díszlet olyan, mint a paprikás esetében a hagyma. Anélkül nincs paprikás, de mindenki tudja, hogy a paprikásban a kolbász a lényeg. S ami nagyon fontos, hogy azt hiszem, egy néző sem távozott úgy a színházból, hogy ne jelentett volna neki valamit az előadásotok, s bizony sokszor megyünk úgy ki színházainkból egy-egy előadás után, hogy az az égvilágon semmit nem jelentett számunkra. Nagyon ügyesek és tehetségesek vagytok, gratulálok nektek.”

A sok dicsérő szó, hasznos kritika, és a tanár úr paprikásos hasonlata után mindenki elégedetten vonult át egy jóízűt vacsorázn.

Szerda Zsófia

Holnap a Találkozó színpadán

Három társulat előadásával zárul a találkozó „versenyprogramja”

A XXVI. Színjátszó Találkozó utolsó versenynapja a nagy visszatérők előadásával fog kezdődni, ugyanis mindenki örömeire ismét körünkben köszönhetjük a muzslyai színjátszókat, akiket utoljára 2016-ban, Magyarcseryén volt szerencséje látni a közönségnek. Egy kétszereplős abszurd tragikomédiával fognak debütálni Temerinben. A muzslyaiak előadását követően lépnek színpadra a tóbai színjátszók, akiktől már megszokhattuk, hogy vidám percekkel örvendeztetik meg a közönséget. Nem lesz ez másként holnap sem, ugyanis Karinthy Frigyes komédiájával lépnek majd a temerini színpad deszkáira. Az est záró fellépői a kupusziniak lesznek, akik harmincöt személyt megmozgató, élőzenés bohózatukkal fognak elvarázsolni mindannyiunkat. Élményekben és nevetésben gazdag csütörtök vár ránk! ☺

Április 28., csütörtök, 16 óra

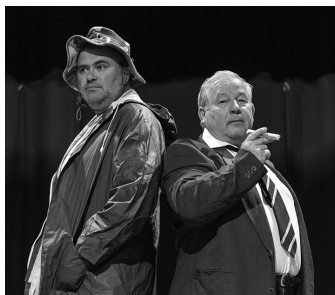
A Muzslyai Petőfi Sándor Magyar Művelődési Egyesület színjátszó csoportja, Muzslya

Győry Domonkos: *A szivaros* (50')

Abszurd tragikomédia

Rendezte: Kósa Zoltán

Az előadásról: „egy olyan helyzet, ahova beleszóppentél, és világossá válik számodra, hogy sorsod felől már nem is te döntesz... A *szivaros* két főhőse azt a körforgást jeleníti meg, ahol a szerepek mindig, minden körülmények között kiosztódnak egy (vagy több) „üldöző” és „üldözött” személyére. Azt pedig mindig éppen a szituáció dönti el, melyikük van helyzeti előnyben. Az elhagyatott fészerben ücsörgő Szivaros és a semmiből betoppanó Másik köré egyre titokzatosabb szituáció bodorodik a szivarfüst terjedése révén, amely ugyan a valóságból a képzeletbeli felé tendál, ugyanakkor mindennél könnyebben (el)híhető realitástalajra épül. Hiszen miért is ne lehetne a történetben kém, üldözők és államtitok?

16 éven aluliaknak nem ajánlott!

Április 28., csütörtök, 17.30

A Petőfi Sándor Művelődési Egyesület színjátszó csoportja, Tóba

Karinthy Frigyes: *A bűvös szék* (55')

Komédia

Rendezte: Lackó Farkas Erzsébet

Az előadásról: Az irodába becsempészett szék felelős mindazokért a bonyodalmakért, amelyek az államtitkár eddigi nyugodt életét felborítják. A géniusz mester, akinek találmányait semmire sem értékelték, ily módon áll bosszút mindazokon, akik gátolták az érvé-

nyesülésben. A történet végén fény derül az igazságra, az államtitkár körülvevő személyek álszent viselkedésére.

Április 28., csütörtök, 20 óra

Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, Sturcz József színjátszó csoport, Kupuszina

Nóti Károly – Fényes Szabolcs: *Nyitott ablak* (120')

Vígjáték

Rendezte: Molnár József

Az előadásról: A *Nyitott ablak* című bohózat a boldog békeidők legboldogabb idején játszódik Zomborban, egy magyar kisvárosban. A hangulat azonban egyáltalán nem békés: ádáz küzdelem folyik a kisváros polgárai és a bevonuló hadsereg között. A harc oka: a kisváros cselédlányai és a bakák tiltott randevúit, valamint e randevúk gyümölcseit. A törvénytelen gyermekek száma ugyanis egy év alatt a sokszorosára növekedett. Mariska, a Polgármesterék szakácsnője is bajba került az egyik bakától, mert a nyári hőségben éjszakára nyitva felejtette az ablakot. A következményeket az a kétbalkezes közlegény, Novotny vállalja magára, aki úgy keveredik a kényes ügybe, akár Svejk, a derék katona az első világháborúba...

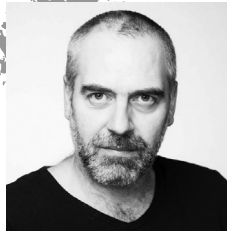

A XXVI. Találkozó szakmai zsűrije

Balázs Áron

Sterija-, Pataki Gyűrű-, Jászai Mari-díjas színművész, az Újvidéki Művészeti Akadémia tanársegédje

Bajmokon nőtt fel, ahol amatőr színészként Barácius Zoltán szárnyai alatt kipróbálhatta magát különböző szerepekben, és megszerette a színházat. Középiskolai éve alatt meghívást kapott

a Tanyaszínházba, majd végleg ez a pálya mellett döntött. 1995-ben felvételt nyert az Újvidéki Művészeti Akadémiára, ahol 2004-ben diplomázott Hernyák György és László Sándor osztályában. 2005 óta tanársegéd az Újvidéki Művészeti Akadémián.

1998-tól az Újvidéki Színház társulatának tagja 2016-ig.

Játszott még a Veszprémi Petőfi Színházban, Tatabányán, a Jászai Mari Színházban, Budapesten, a Bárka Színházban, a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színházban, a Szegedi Nemzeti Színházban, Szabadkán, a Népszínházban, valamint a Kosztolányi Dezső Színházban, a Zentai Magyar Kamaraszínházban és az újvidéki Szerb Nemzeti Színházban.

Brestyánszki Boros Rozi

dramaturg, író

Azt kérték, írjak egy rövid, motiváló életrajzot, de én arról tudok írni, hogy engem mi motivál. Középiskolás voltam, amikor emlékeim szerint először jártam színházban. Szabadtéri előadás volt, és az egyik színész méteres közelségből nézett szembe velem. Talán Árok Feri volt, már nem emlékszem.

A színház élményére azonban igen. És nem sokkal később, nagyjából hónapok múlva, már magam is rendeztem, színházat akartam csinálni. Azt is tettem. Mintha tudtam volna, hogyan kell. Ma sem tudom. Pedig huszonegy éve ez a hivatásom is. Voltam közönségszervező, művészeti titkár, rendezőasszisztens, díszletasszisztens, plakáttervező,

kellégyártó grafikus, webmester, dramaturg, írtam cikkeket, esszéket, könyveket, színház-történetet, drámákat, sőt, egy kézikönyvet is arról, hogyan kell színházat csinálni. Pedig nem tudom. Annyit tudok, a jó színházcsináláshoz kíváncsiság, alázat, bizalom, szorgalom és szeretet kell. Mindezt nagykanállal kapom Közöttetek, ahová idén tizenegyszer hívtak vissza zsűrizni. És engem ez motivál, ez a kivételes erejű közösségi alkotás, aminek itt, az amatőr színjátszók szemlélén lehetek tanúja és részese. Köszönöm!

Táborosi Margaréta

rendező-koreográfus, az Újvidéki Művészeti Akadémia tanára

Zentán születtem. A Tisza, a töltes és a népkerti sárgavíz jelenti a fő kötődést a városhoz a családom mellett. Az általános iskolát és a gimnáziumot szintén itt végeztem el, majd elindultam a nagyvilágba. Bő egy évtized után hazaköltöztem, hogy azóta folyamatosan úton legyek. Szimbolikusan és valójában is sokat ingázom, havi szinten több száz/ezer kilométert teszek meg. Szeretek inspiráló zenére autót vezetni.

2007-ben diplomáztam az Újvidéki Művészeti Akadémia (Akademija Umetnosti Novi Sad) színész szakán. Két évig az Újvidéki Színház társulatához tartoztam, ahol a rám bízott szerepekben arányosan tudtam fejlődni.

2009-ben felvételt nyertem a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetem rendező-koreográfus szakára, ahol 2014-ben fejeztem be tanulmányaimat. Közben az Újvidéki Művészeti Akadémián kezdtem tanítani színészmesterséget, Hernyák György asszisztenseként.

Jelenleg a Színház- és Filmművészeti Egyetem Doktori Iskolájának a hallgatója vagyok.

A színház(csinálás) büvkörében maradtam, ám már a színpad másik oldalán (nem színészként) képzelem el alkotói tevékenységem, korszerű, hiteles, sajátos kifejezési formát kereső előadások megkomponálásában.

Műkedvelők Társasága – játék – közösségi élet – évszázados örökség

Szemeztünk a Súgó hasábjain a 26. VMASZT-ra készült, temerini színjátszást bemutató kiállítás anyagából

A két világháború között...

Hőféherke és a hét törpe szereplői

Babóci jobbra - felül sor: Végi Manci, Bakos Katica, Mariska Ilonka, Rozina Ilonka
 Középső sor: Balhó Teréz, Mariska Márkka, Fodor Borbála, Schwager Márka, Lajbó Anca, Freni Gréti, Kasza Magdolna
 Alul sor: Mariska Magdolna, Farkas Róza, Vecsera Terézke, Kis Boriska, Szatovic Katica, Hering Vicuska, Jankó Lajoska, előtű: Mész Zoltó

1936 karácsonyának másnapján az Iparos Dalárda Radok József tanító rendezésében vitte színpadra *A csodadoktor* című vígjátékot.

Nagy sikere volt a „János vitéz” szabadtéri előadásának

Kacsóh Pongrácz immár klasszikussá vált dalfélcé, a legszebb magyar mesejáték, „János vitéz” immár a temerini színház történelmi emléke, amit várható volt, ismét megújított és látás közönséget vonzott. A művelődési, művelődési körökön kívül megjelent az előadás a helyi közéletben is, hogy az előadást egyáltalán meg lehet-e tartani. De eszelelt szízeszakiadt a felhők fölött és mire fél 10 órákor khangzott a daljáték kezdésének hangja, már a csillagok milliói mosolygáltak a csodálatos díszített színpad és a feszülten, intenzíven üdülő várakozó közönségre.

Amikor a reflektorok kigyúltak, mozivalmas lett a színpad, megvillanás, lányok, legények, huszárok, lesófi csoportja egy mást leváltva előveződött a legnagyobb magyar költő legcsodásabb alkotásának bemutatására, melyet a helyi közönség sűrű tetszésnyilvánítás kísért végig.

A darab nagy részét új szerep gazdában került előadásra s előre húszhatározta, hogy mindenképp kövessen megálta a helyét.

János vitéz Pethő Mihály alakította régi művelődési kör vezetője volt.

rituális és virtuozitással. Szereplők minden szerepét mesterszerűen tudta kidomborítani.

Juska szerepét helyesen és teljes eszerzéssel alakította Farkas Márkka.

A francia kőművel szerepében Gál Márta aratót sikert szép hangjával és jó játékkal.

A huszárszerepében Kóczy Margit megéppé játéktudásáról tett tanúságot.

Hagy szerepét Mészáros József alakította. Gyönyörű hangjával és jó játékkal meghódította a közönséget.

A király szerepében ismét Pece Anni gonduszkodott a jókedvűről és humorról.

A szízeszaki szerepében Henrich Lajos debütált. Különösen oltotta meg feladatát.

A régi jó és minden posztion helyétől voltak mint csigák Lőrinc János, mint garda és Bartó Varga Imre, mint gazda Varga Andor, mint francia generális Kóczy András, Mészáros András, Patacs Sándor, Pethő Mihály, mint kamarás Gregus Imre, Pethő Ferenc, mint huszárok nagy sikert arattak Jankovics Ferenc, Rumanosk Ferenc, Abel Márta, Balta

Károly, Pethő Mihály, Verébnyi János, mint legények Kubér József, Jung Zoltán, Patacs János, Patacs Sándor és Törtei Miklós Bajós jéknag volt a két tündérvilág. Ezenkívül Magda és Michtiz Márka.

Nagyon helyesen voltak és sok meglepetést tapasztaltunk mint magyar lányok, udvarlányok és táncosok Patacs Manci, Zimmermann Márka, Oláh Márka, Patacs Sándor, Ötöz Márka, Varga Ilonka, Varga Rozina Majoros Jucka és Látó Ilonka.

Francia királynők – Schossberger Jolánka 1936-ban, Gál Marika 1937–1938-ban bűnt a francia királynő bőrébe Kacsóh Pongrácz *János vitéz*ében. Az operettet természetesen Kohut János rendezte.

Zimmermann Katica Mogoróssy huszárönkentes szerepében 1938-ban, Kálmán Imre *Tatárjárás* című operettjében

A *Rabláncon* című bohózat művészi szereplőgárdája

Mogoróssy huszárönkentes szerepében Zimmermann Katica (*Tatárjárás*)

1942 júniusában (a Nemzeti Mozgó mozitermében) a temerini Iparos műkedvelőknek még futja erejükből bemutatni a *Huszárkisasszony* című zenés vígjátékot Kovács Dezső tanító rendezésében.

Műkedvelők Társasága – játék – közösségi élet – évszázados örökség

Szemezgetünk a Súgó hasábjain a 26. VMASZT-ra készült, temerini színjátszást bemutató kiállítás anyagából

Élet a második világhéves után, napjainkig

az Ady Endre Magyar Kultúrkör, a Testvériség Amatőrszínház és a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület színjátszó életének virágzása

Hogy feledésbe ne merüljön...

A háború utáni években Temerinben elhelyezést kapott fiatal népművelők az itteniekkel együtt 1947-ben a művelődési életet, annak szervezését tűzték ki célul. Így alakult meg az Ady Endre Művelődési Egyesület. Szükséges volt ez, mert Temerinnek a művelődés, főleg a színjátszás terén óriásiak voltak a hagyományai. Ezeket a hagyományokat szeretne volna továbbvinni az említett egyesület tagja. Az iparosok is szeretettel kapcsolódtak be a munkába. Az alakuló közgyűlés elnökének SÁROSÍ Istvánt választották meg. Az alelnöke dr. MOLNÁR László gép-
laktáros volt. Vele együtt a munkában közreműködtek: ILLES Imre, POVÁZSÁN István, SKRABÁN Endre, a tanügyiek közül LOSONCZ Nándor, NEMES Borbála, NEMES János, NAGY Imre, VARGA Imre bogdár, SOÓS József, ÓVÁRI Imre, GÓBOR Ilona, SIMONYI

Erzsébet, DEÁK Pál, DEÁK Etelka, MILINSZKI Lászlóné és még sokan mások. Az egyesület könyvtárosa SZABÓ Gergely és ELEK Margit volt.
Az egyesület szervezeti-
leg megerősödött. Az első feladata a tagságnak az volt, hogy a színjátszást feljújtsa, a könyvtár munkáját kerékvágásba hozza. A hagyományokhoz híven a dalárdát is életre kelítették. A munka beindult. Az 1948-as esztendő egy szép rendezvényt hozott. A közsgben megemlékeztek az 1848-as forradalomról. Ebből az alkalomból március 15-én szentély ünnepséget rendeztek. Petőfiről emlékeztek meg. Kiemelték a forradalomban való részvételt. HORVÁTH Sándor a műsor keretében a Nemzeti dalt szavalta el. Nagy sikere volt a megemlékezésnek. DEÁK Pál vezetéssel a színjátszó szakosztály is rendezte sorait.

1953. április 19-én
Dickens
Copperfield
Dávidjának
színpadra alkalmazott változatát
láthatta a közönség Titz József rendezésében

Copperfield Dávid szereplői

Felső sor - balról jobbra: Könyg Rudi, Zoltán, Szabó Pál, Lévai Ferenc, Toma János, Dujmovics János
Középső sor - Balról jobbra: Szabó Péter, Kaza Károly, Kozma János, Erlauer Sándor, János Ferenc, Vesera Lajos
Alsó sor - Mihly Zsuzsa, Füstös Edit, Renz Aranka, Dostán Magda, Titz József rendező, Csévári Márta, Vilda Aranka, János Franciska, Csomor Margitka

A Tavasz keringőt 1967-ben mutatták be

A Három kalap című vígjáték 1967-es felejthetetlen pillanatai

1972-ben a Pinocchio óriási sikert aratott

A hölgy hozzám tartozik – Mindent a nőkért: két elsöprő előadás a 60-as évek végéről és a 70-es évek elejéről

A Szerelmem, Elektra tézisdráma temerini bemutatója 1979-ben

